

Poëme à la
 Louange du
 Roi Stanis-
 las,

1.

PHœbe musarum cytharæque præses,
 Phœbe sacrorum pater alme vatuma,
 Da Polomissum celebrare digno
 Carmine Regem.

2.

Quas colis celsas heliconis oras
 Linque, nec tritos modulare cantus,
 Annue & vati, duce te, Stanislae
 Facta canenti.

3.

Dic quot & quantis dubius præcellis
 Mente fortunam nimium fugacem
 Viceris, faustis simul & nefandis
 Casibus idem.

4.

Dic amor quantus fuerit cadentis
 Patriæ, Regnum prius abdicârit,
 Sponte, quam regnans dare luctuosis
 Pabula bellis.

5.

Quò sed imprudens raperis, quid audax
 Musa, quid tentas celebrare tanti
 Principis laudes, quibus unus impar
 Effet Homerus.

6.

Mè sed umbrosi per amœna montis
 Nobilis raptat furor, & canentem
 Jam lytam phœbus quatit, intimisque
 Moribus urget.

7.

Cesserat fatis rapidaque victus
 Morre Fedricus, Patriam furenti
 Ambitu pressam, dubioque tritam
 Matre relinquit.